कामक्रोधद्वेषमुक्ता निःसङ्गा वीतकल्मषाः। सत्त्वस्था निरहङ्कारा नित्यमध्यात्मकोविदाः। १२९९५
मामेव सततं विप्राश्चिन्तयन्त उपासते। अहं सम्वर्त्तको वह्निरहं सम्वर्त्तकोऽनिलः।
अहं सम्वर्त्तकः सूर्य्यस्त्वहं सम्वर्त्तकोऽनलः। तारारूपाणि दृश्यन्ते यान्येतानि नभस्तले।
मम वै रोमकूपाणि विद्धि त्वं द्विजसत्तम। रत्नाकराः समुद्राश्च सर्व्व एव चतुर्द्दिशं।
वसनं शयनञ्चैव निलयञ्चैव विद्धि मे। मयैव सुविभक्तास्ते देवकार्य्यार्थसिद्धये।
कामं क्रोधञ्च हर्षञ्च भयं मोहं तथैव च। ममैव विद्धि रोमाणि सर्व्वाण्येतानि सत्तम। १२९७०
प्राप्नुवन्ति नरा विप्र यत् कृत्वा कर्म्म शोभनं। सत्यं दानं तपश्चाग्रमहिंसा चैव जन्तुषु।
मद्विधानेन विहिता मम देहविहारिणः। मयाऽभिभूतविज्ञाना विचेष्टन्ते न कामतः।
सम्यग्वेदमधीयाना यजन्ते विविधैर्मखैः। शान्तात्मानो जितक्रोधाः प्राप्नुवन्ति द्विजातयः।
प्राप्तुं न शक्यो यो विद्वन्नरैर्दुष्कृतकर्म्मभिः। लोभाभिभूतैः कृपणैरनार्य्यैरकृतात्मभिः।
तस्मान्महाफलं विद्धि नराणां भावितात्मनां। सुदुष्प्रापं विमूढानां मार्गं योगैर्निषेवितं। १२९७५
यदा यदा च धर्म्मस्य ग्लानिर्भवति भारत। अभ्युत्थानमधर्म्मस्य तदात्मानं सृजाम्यहं।
दैत्या हिंसानुरक्ताश्च अवध्याः सुरसत्तमैः। राक्षसाश्चापि लोकेऽस्मिन् यदोत्पत्स्यन्ति दारुणाः।
तदाऽहं संप्रसूयामि गृहेषु शुभकर्म्मणां। प्रविष्टो मानुषं देहं सर्व्वं प्रशमयाम्यहं।
सृष्ट्वा देवमनुष्यांस्तु गन्धर्व्वोरगराक्षसान्। स्थावराणि च भूतानि संहराम्यात्ममायया।
कर्म्मकाले पुनर्द्देहमविचिन्त्यं सृजाम्यहं। आविश्य मानुषं देहं मर्य्यादाबन्धकारणात्। १२९८०
श्वेतः कृतयुगे वर्णः पीतस्त्रेतायुगे मम। रक्तो द्वापरमासाद्य कृष्णः कलियुगे तथा।
त्रयो भागा ह्यधर्म्मस्य तस्मिन् काले भवन्ति च। अन्तकाले च संप्राप्ते कालो भूत्वाऽतिदारुणः।
त्रैलोक्यं नाशयाम्येकः कृत्स्नं स्थावरजङ्गमं। अहं त्रिवर्त्मा विश्वात्मा सर्व्वलोकसुखावहः।
अभिभूः सर्व्वगोऽनन्तो हृषीकेश उरुक्रमः। कालचक्रं नयाम्येको ब्रह्मन्नहमरूपकं।
शमनं सर्व्वभूतानां सर्व्वलोककृतोद्यमं। एवं प्रणिहितः सम्यक् ममात्मा मुनिसत्तम। १२९८५
सर्व्वभूतेषु विप्रेन्द्र न च मां वेत्ति कश्चन। सर्व्वलोके च मां भक्ताः पूजयन्ति च सर्व्वशः।
यच्च किञ्चित् त्वया प्राप्तं मयि क्लेशात्मकं द्विज। सुखोदयाय तत्सर्व्वं श्रेयसे च तवानघ।
यच्च किञ्चित्त्वया लोके दृष्टं स्थावरजङ्गमं। विहितः सर्व्वथैवासौ ममात्मा भूतभावनः।
अर्द्धं मम शरीरस्य सर्व्वलोकपितामहः। अहं नारायणो नाम शङ्खचक्रगदाधरः।
यावद्युगानां विप्रर्षे सहस्रपरिवर्त्तनात्। तावत् स्वपिमि विश्वात्मा सर्व्वभूतानि मोहयन्। १२९९०
एवं सर्व्वमहं कालमिहास्ते मुनिसत्तम। अशिशुः शिशुरूपेण यावद्ब्रह्मा न बुध्यते।
मया च दत्तो विप्राग्र्य वरस्ते ब्रह्मरूपिणा। असकृत् परितुष्टेन विप्रर्षिगणपूजित।
सर्व्वमेकार्णवं दृष्ट्वा नष्टं स्थावरजङ्गमं। विक्लवोऽसि मया ज्ञातस्ततस्ते दर्शितं जगत्।
अभ्यन्तरं शरीरस्य प्रविष्टोऽसि यदा मम। दृष्ट्वा लोकं समस्तञ्च विस्मितो नावबुध्यसे।